

Nederlandse veehouders kunnen de kunst van het showen nog beter leren, vindt HHH-jurylid Callum McKinven. Toch is de Canadees ook heel nuchter over zijn grote hobby. 'Klimaat en management hebben veel meer impact op de prestaties van de koe dan fokkerij.'

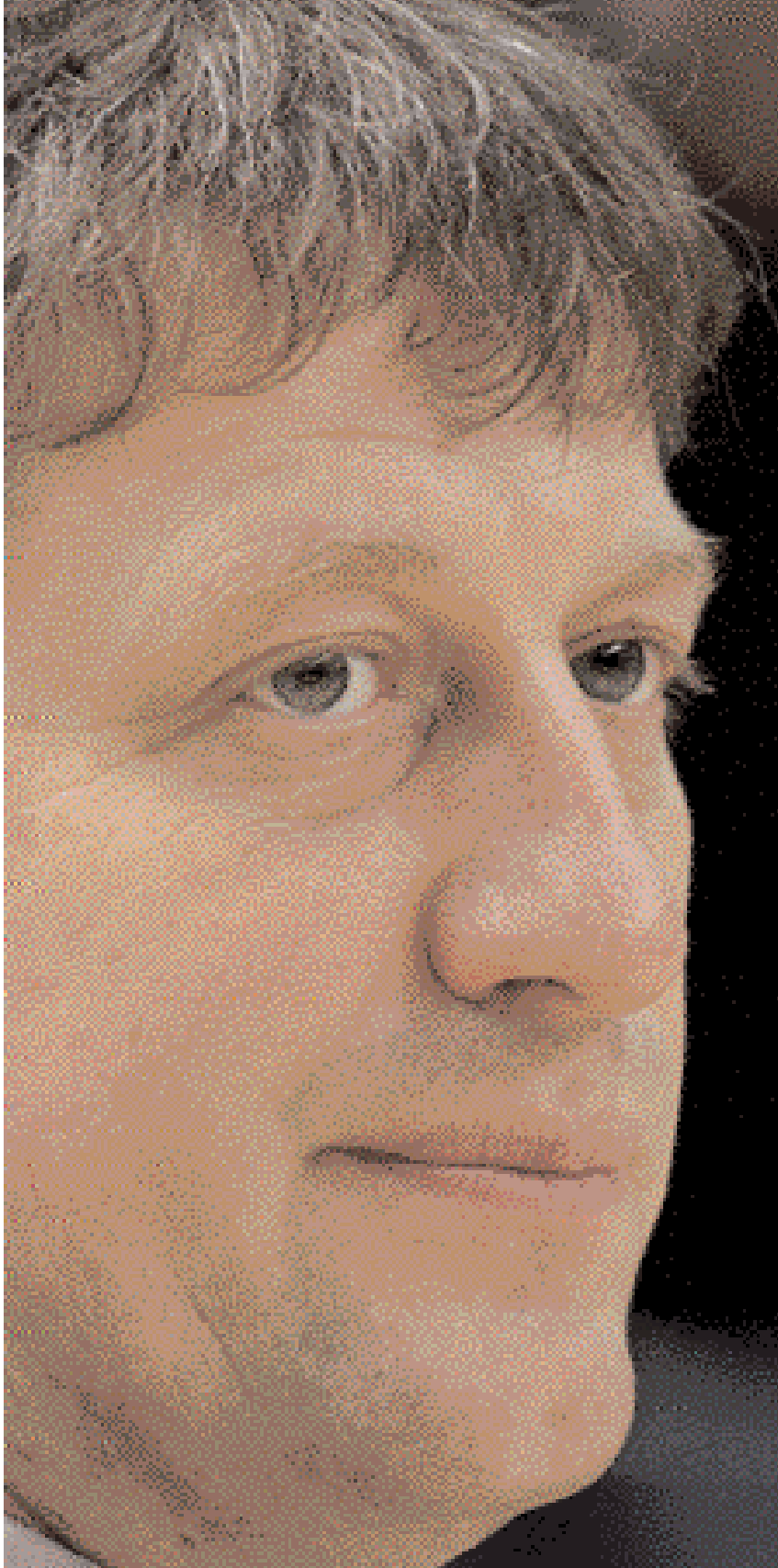
De Ked Juror van Neppelenbroek had eigenlijk kampioen moeten worden.' De mening van een aantal bezoekers aan de HHH-show over de kampioene bij de oudere koeien was verdeeld. McKinven koos niet voor Neeltje 240, maar voor de Jolt-dochter Aaltje 46. 'Ik vond haar uierkwaliteit beter.' Dat daarover discussie ontstaat, hoort volgens de Canadese melkveehouder gewoon bij het vak. 'Als je een goed jurylid wilt worden moet je aan twee eisen voldoen: je moet echt houden van het keuren en je moet goed tegen kritiek kunnen.'

Vijftewintigste land

Nederland was het vijftewintigste land dat de 42-jarige veehouder uit Quebec bezocht om de Holsteinkoeien op een rij te zetten. 'Ik was onder de indruk. De eerste zes kunnen ook op de grote shows meedraaien', luidt de overtuiging van de ontspannen McKinven. 'De winnaars in Madison zijn natuurlijk nog sterker. Het is moeilijk dat niveau te evenaren.'

Zijn relaxte, maar geconcentreerde houding is typerend voor het optreden van McKinven in de showring. Met de handen in de zakken, wat nonchalant heen en weer stappend, maar wel gedecideerd, zet hij de koeien op volgorde. Wat vooral veel bewondering oogstte was de manier waarop McKinven zijn plaatsing toelichtte. 'Mensen hebben er veel tijd en energie in gestoken om op zo'n keuring te komen, dan moet je ook de tijd nemen ze een goede uitleg te geven.'

De Canadees is een veelgevraagd jurylid en deze populariteit koestert hij. 'Ik krijg de kans de Holsteinfokkerij in veel landen te bekijken en met bijzondere mensen te praten.' Hij benut deze voorkeurspositie, die het Canadese stamboek betaalt, heel professioneel en serieus. 'Er zijn wel landen waar ze zeggen: kom maar in een spijkerbroek. Maar dat wil ik niet. Ik ben op zo'n moment wel een ambassadeur van mijn land. Dan moet ik er ook professioneel uitzien.' Voor de eigenlijke broodwinning van McKinven zorgt de 30-koppige veestapel van showdieren, bestaande uit 21 Holsteins en 9 Jerseys. 'Het gaat om een goede melkkoe en dan is kleur niet belangrijk.'

Wellicht is mogelijk door kruisen de krachten van beide rassen te bundelen?

'Nee, dat hebben we jaren geleden al geprobeerd. De eerste generatie geeft nog wel genoeg melk. Maar dan? Er is nog variatie genoeg in de zuivere fokkerij waar we mee door kunnen.'

Over de goed gevulde ringen in Nederland is de veehouder te spreken. 'Ik keur graag grote rubrieken, want dan kun je beter een patroon laten zien en vasthouden aan je ideaal.' Daarentegen behoeft het 'showmanship' van de begeleiders nog wel enige verbetering, zegt hij voorzichtig en op een positieve manier. 'Als de showkoe beter loopt krijg je een hogere plaats. Het maakt mijn werk gewoon makkelijker. Het goed leren showen begint al aan het halster. Ook al is de Nederlandse mentaliteit bescheiden en wars van opvallend gedrag, dan nog kun je leren het dier meer attent te laten kijken.'

Wat vond u de beste koe?

'De Lucky Leo', zegt hij zonder twijfel over IJsselvliedt Roza 137, de algemeen kampioene van Egbert en Henny Puttenstein. 'Ze zou in de topvier eindigen van een grote show in Noord-Amerika. Haar capaciteit en melktype zijn uniek.'

McKinven heeft een bedrijf met showkoeien. Een aantal bedrijven in het noorden van Amerika en Canada kan op deze manier uit het boeren een inkomen halen. 'Ik ben geen man voor honderd koeien. Het is lastiger om dan naar een keuring te gaan. In Canada blijft de animo voor shows daarom ook groot.' Maar uiteindelijk draait het toch om de melkcheque, zegt de Canadees. Vooral nu een BSE-geval de export van Canada naar de VS heeft lamgelegd. 'Een mooi

Je moet niet bang zijn de goede dieren te verkopen

exterieur en een goede productie gaan heel goed samen', weet McKinven. 'De tijd dat showkoeien niet produceren is voorbij. Ook in Canada kijken we meer naar de melkproductie. Duurzaamheid begint juist in de showring. Dieren met goede benen en uiers blijven nu eenmaal langer op het bedrijf lopen.'

Is de duurzaamheid in Canada hoger?

'Wij werken veel minder met ligboxenstallen. De kans dat dieren verongelukken is in de aanbindstal ook kleiner. Wij hebben daarom oudere koeien.'

Hoe moeten we op lang levende dieren fokken?

'Het komt aan op het frame. Er moet meer kracht in. Dat is de zwakke plek van de Nederlandse fokkerij. Ze moeten tegen een stootje kunnen. De grote kunst is dat te combineren met melktype.'

Komt u veel verschillen tegen in het type van de Holstein wereldwijd?

'Vergeleken met tien jaar geleden ligt de fokkerij dichter bij elkaar. Maar de verschillen in prestaties komen meer voort uit het verschil in management en klimaat. In Zuid-Amerika eisen de hittestress en de ziekten hun tol. Koeien met te weinig kracht redden het daar niet. Daar doen de Jerseys het weer goed.'

Klimaat en management hebben een grotere invloed dan de fokkerij?

'Ja. Ik voer bijvoorbeeld veel hooi, de koeien gaan 's zomers naar buiten en daardoor hebben mijn dieren weinig beenproblemen. Ik heb in jaren geen lebmaagverdraaiing gehad omdat ik de koeien zo voer.'

Wat is uw advies van het streven naar duurzame koeien?

'Neem in het begin genoeg met minder productie. Als ze de kilo's melk in latere lactaties maar geven. Ik "push" de koeien niet. Anders hebben ze op tweejarige leeftijd al een "burn-out". Geef ze geen eiwitrijk rantsoen en zorg dat ze veel ruwvoer vreten. Dat voorkomt meteen ook beenproblemen. Let maar eens op: dieren met veel capaciteit hebben ook betere benen. Met een TMR-rantsoen zou ik wel meer productie halen, maar uiteindelijk heb ik nu minder problemen met mastitis en stofwisselingsziekten. Er zijn boeren die genoeg nemen met een lage levensduur en ze schuiven heel makkelijk nieuwe koeien in de veestapel. Ik wil echter van mijn eigen koeien zoveel mogelijk nakomelingen fokken voor de volgende generatie.'

En dan verkoopt u ze weer?

'Ja, wij hebben al twee keer onze hele veestapel verkocht. De laatste keer leverde het een gemiddelde op van 11.000 Canadese dollars (zo'n € 6800). Dat is goed voor de cashflow én voor de reputatie van je bedrijf. Je moet niet bang zijn de goede dieren te verkopen. Daarnaast moet je zelf ook eens wat nieuws aankopen om voor bloedverversing te zorgen.'

Wilt u zelf ook nog een Madisonkampioene fokken?

'Ja natuurlijk. Maar mijn doel is elke morgen blij wakker worden omdat ik dertig mooie koeien kan melken. Dat geeft me arbeidsvreugde.'

Alice Booij

Callum McKinven houdt niet van koeien die op tweejarige leeftijd al een 'burn-out' hebben

'Duurzaamheid begint in showring'